

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 301/2021
14.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Велимир Липован, адвокат у ..., против туженог-противтужиоца Ветеринарски завод Суботица АД Суботица, чији је пуномоћник Митар Влаховић, адвокат у ..., ради раскида уговора и накнаде штете, вредност предмета спора по тужби 1.471.200,00 динара, а по противтужби 8.579,64 евра, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2824/19 од 08.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2824/19 од 08.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2824/19 од 08.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Суботици П 138/2018 од 25.03.2019. године у ставу I изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца-противтуженог којим је тражио да се обавезе тужени-противтужилац да је дужан трпети брисање терета уписаних под бројем ../2014 од 03.09.2014. године по основу извршне вансудске хипотеке на основу заложне изјаве заложног дужника АА из ... оверене у Основном суду у Кикинди Ов.І бр. ../2014 од 25.08.2014. године ради обезбеђења наплате потраживања повериоца насталог по основу испоруке робе у складу са Уговором о купопродаји робе бр. .. закљученог 16.06.2014. године између повериоца и главног дужника ББ пр. Фарма за узгој живине и занатско аутопревозничка радња ББ – ФТ ..., као и по основу Уговора о јемству број ... закљученог дана 18.08.2014. године између повериоца и даваоца ове изјаве као јемца на износ од 221.393,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са припадајућом законском затезном каматом од дана доспелости сваке појединачне обавезе дужника настале по Уговору број .. па до дана исплате, са припадајућим трошковима и осталим условима по уговорима, на некретнини уписаној у КО ..., лист непокретности број .. парцела број ... њива друге класе, површине 25 ари 22

м2, парцела број .. њива треће класе, површине 21 ари 02 м2, ... њива четврте класе површине 17 ари 84 м2 укупно 38 ари 86м2, те да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 1.471.200,00 динара са законском затезном каматом од утужења до исплате, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове са законском затезном каматом од правноснажности одлуке до исплате. Ставом II констатовано је да се усваја противтужбени захтев туженог-противтужиоца, па је обавезан тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу на име преостале обавезе по основу Уговора о јемству између парничних странака од 18.08.2014. године плати износ од 8.579,64 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом III обавезан је тужилац-противтужени да исплати туженом-противтужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 312.746,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2824/19 од 08.01.2021. године одбијена је жалба тужиоца-противтуженог и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац-противтужени изјавио је ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Достављена је и допуна ревизије, али наводи из исте нису узети у обзир из разлога што је иста изјављена од стране тужиоца-противтуженог лично, а не преко адвоката.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца-противтуженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Нижестепеним одлукама одлучено је о захтеву тужиоца-противтуженог за брисање терета уписаних по основу извршне вансудске хипотеке и захтеву за накнаду штете, као и о захтеву туженог-противтужиоца за исплату дуга по основу Уговора о јемству, применом материјалног права на начин који није у супротности са актуелном судском праксом и правним схватањима Врховног касационог суда. Материјално право којим је уређено јемство, положај јемца-платца, затим хипотека, као и начело савесности и поштења у испуњавању уговара, не изискује ново тумачење. Ревизијски наводи тужиоца-противтуженог не представљају правно релевантни основ за изјављивање ревизије из одредбе члана 404. став

1. Закона о парничном поступку, јер тим наводима ревидент указује на непотпуно утврђено чињенично стање и анализира закључке судова о значају утврђених чињеница, што само по себи није основ за посебну ревизију предвиђен законом. Ревидент у прилог својим наводима о потреби уједначавања судске праксе, па ни по питању начела савесности у поштовању уговореног, не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично правној ситуацији, што би било од значаја за уједначавање судске праксе.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац-противтужени је против туженог-противтужиоца поднео тужбу 20.08.2018. године, а противтужба је поднета 03.12.2018. године. Вредност предмета спора по тужби је 1.471.200,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 12.465,65 евра, а по противтужби 8.579,64 евра.

У конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је испод законом прописаног цензуса за дозвољеност ревизије. Зато изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић